

In memoriam: Prof. dr. ing. dr. H.C. Darie Parascan, membru al Academiei de Științe Agricole și Silvice

R. Cenușă, I. Ciornei, G. Dănilă

Domnul profesor doctor inginer Darie Parascan s-a născut în ziua de 23 septembrie 1927 la Cacica, iar drumul vieții sale s-a oprit înainte de sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului a anului 2016, zi în care, an de an, era prezent alături de cei dragi la sărbătorile satului său natal.

Doarme astăzi somnul de veci aproape de părinții săi dragi, stăruind parcă în dorința de a-și potoli dorul de mamă, despre care profesorul nostru ne-a spus că nu cunoaște vârstă și pe care l-a mărturisit atât de emoționant atunci când i s-a acordat titlul de Doctor Honoris Causa al Universității "Ștefan cel Mare" din Suceava.

Acum, de pe Dealul Troianului, crucea sa veghează împrejurimile localității Cacica, în care s-a întors mereu cu drag, cu care s-a

mândrit și pe care a înnobilit-o cu realizările sale remarcabile; rămâne astfel, pe veci, un fiu vrednic al Bucovinei, din care nu va mai pleca niciodată.

Atmosfera de muncă asiduă, de seriozitate și perseverență din casa părinților săi Ion și Aurora, precum și dragostea pentru învățătură inculcată de către mama sa, aveau să-i călăuzească întregul traseu al vieții.

A urmat școala primară în satul natal, a continuat apoi cu studiile liceale la Liceul "Dragoș Vodă" din Câmpulung Moldovenesc, terminate - din cauza războiului - în refugiu, în anul 1946, la Liceul „Coriolan Brediceanu” din Lugoj. Din dorința de a ajunge inginer silvic, a început studiul silviculturii la Școala Politehnică din București. În anul al II-lea (1948) avea să fie transferat la Institutul de Silvicultură de la Câmpulung Moldovenesc, unde și-a finalizat studiile în anul 1952 ca șef de promoție.

Și-a început cariera didactică universitară încă din anii studenției când, în iunie 1951, profesorii săi Mircea Ene și Iuliu Moraru îl propun preparator la disciplina „Protecția pădurilor”, continuând apoi ca asistent la disciplina „Botanică”. Ca urmare a comasării învățământului silvic superior, avea să plece în toamna anului 1953 la Facultatea de Silvicultură și Exploatarea Forestiere din Brașov, unde și-a continuat cariera universitară ca șef de lucrări (1962). Și-a susținut teza de doctorat în anul 1964 și a devenit apoi conferențiar (1966), profesor universitar (1971) și conducător de doctorat (din 1994).

A fost, pe rând, secretar științific, șef de catedră, prodecan, decan și membru al senatului Universității "Transilvania" din Brașov, confirmând de fiecare dată prețuirea și încrederea

colectivului din care făcea parte.

A fost urmașul destoinic al marilor săi magiștrii C.C.Georgescu și Iuliu Morariu și a lăsat disciplinele sale dragi pe mâinile unor ucenici destoinici, precum domnii Marius Danciu și Dan Gurean, care au devenit profesori de mare ținută.

A trecut dincolo de frontiera recunoașterii marilor personalități din silvicultură când, conferențiar fiind, a urmat cursurile Facultății de Biologie a Universității din București, pe care a absolvit-o în anul 1971.

Carierea didactică și științifică a domnului profesor Darie Parascan se întinde pe parcursul a 64 de ani de activitate continuă și cuprinde cel puțin tot atâtea generații de ingineri silvici care au trecut prin "mâinile" domniei sale. Rezultatele activității acestui om excepțional - dascăl și cercetător care a format și a schimbat destine - sunt greu de sintetizat în puține cuvinte. A lăsat în urmă 146 de lucrări, din care 5 tratate de referință, precum și 130 de lucrări de cercetare, acoperind o gamă foarte variată de preocupări (botanică, fiziologia plantelor, ecofiziologie) și care au fost apreciate și răsplătite cu premii (Premiul „Traian Săvulescu” al Academiei Române în anul 1983), precum și cu alegerea ca membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvici (1991).

Vocația sa de cititor se desăvârșea în 1990, când... ”purtând în suflet nostalgia lucrului început la Câmpulung Moldovenesc, dar și înțelegerea necesității schimbării învățământului superior, a îmbrățișat fără nici o rezervă reînființarea la Suceava a Facultății de Silvicultură”. Deși vârsta, distanța și nu numai acestea au fost piedici în drumul lung spre Suceava, a continuat, alături de alți mari profesori - colegi ai săi (Ioan Milescu, Climent Horeanu, Rostislav Bereziuc, Victor Stănescu, Nicolae Boș, Ilie Popescu), să consolideze și să susțină facultatea nou creată, până la formarea unui colectiv nou capabil să se ridice la standardele Domniei Sale. A continuat să predea „Fiziologia plantelor lemnoase” până în anul 1998, iar în tot acest timp nici iarna grea nici viscolul, nici răutățile unor colegi nu l-au putut opri să fie profesorul desăvârșit.

Ca o încununare a muncii sale de o viață, Senatul Universității „Ștefan cel Mare” i-a conferit înalta distincție Doctor Honoris Causa pe 10 mai 2014. A ales atunci să-și înceapă

discursul spunând: „Mi-e dor de mama !” și a continuat cu un elogiu adus magistrului său Iuliu Moraru, despre care a spus că ”... îndeplinesc o îndatorire de onoare în a evoca personalitatea celui care mi-a fost părinte spiritual și mentor și care mi-a dat aripi să mă pot înălța în profesie”.

Noi cei care l-am cunoscut, nu vom uita niciodată personalitatea sa paternă și distinsă. Cum am putea uita îndemnul și sfaturile sale părintești? Cum se poate să nu-ți amintești pitorrescul dojenilor sale? Cum poți uita profesorul care îți repetă din minte cursul pe care l-a ținut acum 20 de ani - de parcă ar fi fost ieri? Cum poate uita cineva găleata cu plante? Cum am putea uita rigoarea și corectitudinea sa? Cum se poate să nu respecti omul care poartă până la adânci bătrâneți dorul mamei sale și-și prețuiește locurile natale, casa părintească și neamurile ca pe niște comori de mare preț? Cum să nu fii impresionat când - spre cinstire, îl vezi pe catafalc în biserica din mijlocul satului și când vezi că alături de el stau soția, fata, nepoata și strănepotul spunând că a fost un soț, un tată și un bunic bun și înțelept?

Mai sărace sunt acum colectivele și locurile prin care a trecut și mai săraci vom fi noi toți, cei care l-am cunoscut pentru că el - Profesorul Darie Parascan - nu va mai fi în mijlocul nostru.

Așa cum crucea sa veghează zărilor din locul natal, suntem datori să veghem la veșnica lui pomenire și recunoștință.

Abstract. In memoriam: Professor Darie Parascan (1927-2016), member of the Academy of Agricultural and Forest Sciences

This humble tribute goes to the memory of one of the most influential professors the Romanian forestry is being proud of, one who never forgot to recall his native place, Cacica and his parents as well. We summarized his main leaps to having one of the longest academic chair at Brașov University as well as his contribution to forest botany science. Acknowledging his contribution to the common effort carried out in 1990 to resume the forestry academic life in beloved Bucovina, the Senate of Suceava University made the decision to award his whole-life contribution to forestry science with the Doctor Honoris Causa title.

Authors. Radu Cenușă, Ioan Ciornei, Gabriel Dănilă - Faculty of Forestry, Ștefan cel Mare University of Suceava, str. Universității 13, 720229 Suceava.